

• زهرا ذکریا پور
بویین زهرا

بی‌تابی اول مهر

بوی مهر که می‌آید دل‌های همه‌ی دانش‌آموزان به شوق دیدن تو می‌تپند. همه مشتاق و بی‌تاب‌اند از اینکه سال تحصیلی جدید آغاز خواهد شد. بی‌تاب دیدن دوستان قدیمی. بی‌تاب کتاب و درس و مدرسه و بی‌تاب دیدن معلم. امروز مهر می‌آید و مهربانی شکوفا می‌شود. سرنوشتی از شور و شوق در مدرسه رقم زده می‌شود. امروز همه‌ی احساس‌ها بهاری است و جشن تولد مدرسه است. ... سلام. چقدر دل‌تنگ تو بودم. تو زیباترین فصل کتاب من هستی، زیباترین شعر لحظه‌هایم، بهترین تفریق دشمنی و قشنگ‌ترین جمع دوستی.

دور زدن دانش‌آموزان

• رسول جهان‌دوست
معاون آموزگار چندپایه، روستای بهمان نیشابور

پس از سال‌ها تلاش و تدریس در کلاس‌های چندپایه، فهمیدم که عامل «زمان» از موارد مهم این کلاس‌هاست. مشکل من بر سر آب خوردن دانش‌آموزان از آب‌خوری حیاط مدرسه بود که وقت بسیاری را از دانش‌آموزان و کل کلاس می‌گرفت. آن‌ها روزی یک تا دو نوبت برای آب خوردن بیرون می‌رفتند و به قول معروف رشته‌ی کلام از دست آموزگار خارج می‌شد و هر بار آب خوردن هم تا هفت دقیقه طول می‌کشید. بنابراین حواسم به این سمت رفت که این روند وقت‌گیر است و با توجه به فاصله‌ی ۲۵ متری آب‌خوری تا کلاس، این زمان نباید بیش از ۷۵ ثانیه وقت بگیرد. با بررسی بیشتر دریافتم آن‌ها در راه نوشیدن آب به بازیگوشی هم می‌پردازند و تا آنجا که ممکن است وقت‌کشی می‌کنند. بالاخره با چندین روز آزمایش و گرفتن ساعت، محاسبه کردم و به حداکثر زمان ۹۰ ثانیه رسیدم. البته این کارها را به مرور و بی‌آسیب رسیدن به فرصت کلاسی انجام می‌دادم. نتیجه‌ای که گرفته شد بهت‌انگیز بود.

با نزدیک شدن آب‌خوری به کلاس، دانش‌آموزان داشتند از تعجب شاخ درمی‌آوردند. حال آن‌ها آب را از پارچ و لیوان‌های داخل راهرو، نزدیک کلاس و در جایی خارج از دید هم می‌نوشتند. به این ترتیب در کمتر از ۶۰ ثانیه تشنگی آن‌ها رفع می‌شود.

